

[Finansministeren]

Jeg skal forsøge stort set at begrænse mig til de direkte spørgsmål, der er stillet til mig, men jeg tror, jeg vil tage mit udgangspunkt i den diskussion, vi senest har haft om devalueringen, og i ganske særlig grad hr. Ellemann-Jensens bemærkninger.

Jeg mener, det ville være tåbeligt at hævde, at den devaluering, vi her har set – jeg tænker på hele devalueringsproceduren sammenlignet med dem, vi tidligere har været igennem – har været præget af et topmål af elegance og har været gjort bedre, end man har gjort tidligere. Det er selvfølgelig ikke rigtigt. Det kan enhver se. Vi er jo nogle stykker, der har været igennem adskillige devalueringer. Det har sine gode forklaringer. Der var for lidt tid. Der var mindre tid, end man har set før. Og der var en udsivning, som jeg ikke mindes at have set før heller. Men det er meget vanskeligt at komme derfra og så til at laste den danske regering, enten det nu er økonomiministeren eller arbejdsministeren, eller hvem det var, hr. Ellemann-Jensen sigtede til. Det var ikke vores initiativ. Det var ikke vores timing. Det var ikke os, der publicerede noget som helst.

Når hr. Ellemann-Jensen siger, at vi har givet signal om, at kronen er overvurderet, er det heldigvis sådan, at hr. Ellemann-Jensen modsiger sig selv i næsten samme sekund ved at sige, at det, vi gik efter, var en ekstra konkurrenceevneforbedring. Det sidste er rigtigt, og det første er forkert. Vi har ikke afgivet noget som helst signal om, at kronen er overvurderet, og det eneste landsskadelige, der er i den sag, er, at hr. Ellemann-Jensen bliver ved med at gentage, at det har vi, uanset at hr. Ellemann-Jensen udmærket forstår, at det har vi ikke. Vi er gået efter noget andet, som hr. Ellemann-Jensen da også selv nævner.

Det, der skete, var, at vi ikke kunne få lov til at få den ekstra forbedring af konkurrenceevnen. Det har vi fået et klart signal om. Det har vi forstået. Derfor er der ikke noget for markedet at spekulere i. Vi går ikke efter mere. Vi kommer ikke efter mere. Derfor vil jeg også sige, at der ligger ikke i denne situation noget som helst om, at vi har fået vores handlefrihed begrænset. Vi mødte en markering, og den er vi sikre på at vi havde mødt under alle forhold.

Når så hr. Gert Petersen siger, at det, vi vel hørte, var, at Danmarks konkurrenceev-

nesituation var så god, at vi ikke behøvede at få den forbedret igennem en kursjustering, så vil jeg sige, at jeg tror, det budskab, vi først og fremmest fik, var, at de andre ikke ville tillade, at vores konkurrenceevne blev forbedret igennem en kursjustering, som påvirke de andre landes konkurrencesituation.

Jeg kan i øvrigt være meget enig i hr. Niels Helveg Petersens karakteristik og vurdering af de andre landes holdninger. Jeg synes, den har meget for sig, i hvert fald.

Hr. Palle Simonsen spurgte for et par omgange siden, hvor mange færre arbejdspladser der var blevet i den private sektor i de seneste 5 år, og hr. Palle Simonsen var så venlig at sige, at det kunne jeg sikkert huske i hovedet. Det kunne jeg ikke, men nu har jeg fået skrevet det op, og jeg vil gerne delagtiggøre hr. Palle Simonsen i iagttagelsen. Fra 1977 til 1979 fik vi 10.000 flere arbejdspladser i den private sektor. Fra 1980 til 1981 faldt antallet med 60.000. Det er altså en nettoforminskelse på 50.000, hvoraf man må skønne at nedgangen på de 40.000 skyldes krisen i bygge- og anlægssektoren.

I samme forbindelse sagde hr. Ellemann-Jensen, at det økonomiske råd havde opgjort faldet i beskæftigelsen i den private sektor i 1980 og 1981 til ca. 43.000, og det kan jeg bekræfte. Jeg tror altså, det har været noget stærkere, ca. 60.000, sådan som jeg nævnte det før. Det, jeg sagde i mit tidligere indlæg, var, at faldet ville være blevet 30.000–40.000 større, altså omkring 100.000, hvis man ikke havde ført den konkurrenceevnefremmende politik, vi har.

Hr. Palle Simonsen bad mig svare på, om jeg ikke syntes, at væksten i budgetunderskuddet er bekymrende. Jo, jeg synes, at væksten i budgetunderskuddet herhjemme og i alle andre lande er bekymrende, og jeg synes, at den økonomiske afmatning, der ligger til grund for væksten i budgetunderskuddet, er overordentlig bekymrende, og jeg synes, at den økonomiske krise i det hele taget er bekymrende.

Jeg vil gøre et par bemærkninger til hr. Bertel Haarder, der spurgte, hvilke konkurrenceevneforbedringer vi nu ville gribe til, når vi ikke havde kunnet få en større konkurrenceevneforbedring igennem kursjusteringen. Jeg kan ikke gøre meget andet end at svare hr. Bertel Haarder med det, jeg har sagt i første omgang, at der er grund til at